

Tožba, vložena 13. marca 2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding proti Komisiji

(Zadeva T-84/06)

(2006/C 108/48)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeča stranka: Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding U.A. (L'Aia, Nizozemska) (zastopnika: G. van der Wal in T. Boesman, avvocati)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 3. maja 2005, št. pomoči N 541/2004 in N 542/2004;

— naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je zdravstvena zavarovalnica s 150 000 zavarovanci. Ker imajo slednji na splošno večje potrebe po zdravstvenih storitvah od povprečnega zavarovanca na Nizozemskem, tožeča stranka, v primerjavi z drugimi zdravstvenimi zavarovalnicami, že nekaj časa izkazuje slabše rezultate. Po mnenju tožeče stranke ti negativni rezultati izhajajo iz pomanjkljivosti v sistemu izravnave.

Tožeča stranka s svojo tožbo izpodbija odločbo Komisije ⁽¹⁾, s katero je odobrila ukrepe državnih pomoči v smislu členov 87 in 88 ES, ki jih je Nizozemska priglasila v okviru novega sistema zdravstvenega zavarovanja. Ti ukrepi pomoči se nanašajo na ohranjanje finančnih rezerv s strani zdravstvenih zavarovalnic in na sistem izravnave tveganj ⁽²⁾.

Po mnenju tožeče stranke je Komisija storila napako pri presoji delovanja sistema izravnave tveganj, prav tako pa ga ni v zadostni meri preizkusila. Tožeča stranka poudarja, da je zato odločba v nasprotju s členom 86(2) ES in nerazumljivo, oziroma neustrezno obrazložena.

Tožeča stranka navaja, da je Komisija na podlagi člena 86(2) ES napačno odobrila sistem izravnave tveganj. Zaradi pomanjkljivosti sistema izravnave tveganj za nekatere zdravstvene zavarovalnice bi bilo odobreno nadomestilo dejansko višje kot je to potrebno za kritje stroškov obveznosti javnih služb, medtem ko bi druge zavarovalnice zaradi različnih nepravilnosti dobile nezadostno nadomestilo.

Tožeča stranka nadalje trdi, da bi morala Komisija z ozirom na zapletenost priglašene pomoči sprožiti formalni postopek preizkusa na podlagi člena 88(2) ES. V začetni fazi preizkusa na podlagi člena 88(3) ES naj bi se Komisija soočila z vrsto težav pri določitvi združljivosti pomoči s skupnim trgom, ker ni razpolagala z ustreznimi podatki.

Nazadnje tožeča stranka meni, da Komisija s tem, ko je sprejela izpodbijano odločbo, napačno ni upoštevala dejstva, da je nov sistem zdravstvene pomoči na Nizozemskem nezdržljiv z direktivo o premoženjskem zavarovanju ⁽³⁾ in s členoma 43 in 49 ES. V tem oziru se slednja sklicuje zlasti na določbe novega sistema zdravstvene pomoči v zvezi s prepovedjo razlikovanja premij, na dolžnost sprejetja in na sistem izenačitve tveganja. Tožeča stranka nadalje navaja, da Komisija napačno in v nasprotju s členom 253 ES ni pojasnila, zakaj meni, da tretja direktiva o premoženjskih zavarovanjih, člena 43 in 49 ES, v zvezi s členoma 87 in 86(2), ne nasprotujejo priglašeni pomoči.

⁽¹⁾ UL 2005, C 324, str. 30.

⁽²⁾ Pomoči N541/2004 in N 542/2004.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) (UL L 228, str. 1).

Tožba, vložena 14. marca 2006 — L'Oréal proti UUNT

(Zadeva T-87/06)

(2006/C 108/49)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: L'Oréal S.A. (Pariz, Francija) (Zastopnik: X. Buffet Delmas d'Autane, Lawyer)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Revlon (Suisse) S.A. (Schlieren, Švica)